

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 3, leden 1 en 2, van, en bijlage I.A bij richtlijn 91/271/EEG van de Raad dient het Verenigd Koninkrijk ervoor te zorgen dat alle agglomeraties met meer dan 15 000 inwonerequivalenten uiterlijk op 31 december 2000 voorzien zijn van opvangsystemen die voldoen aan de eisen van afdeling A van bijlage I bij de richtlijn. Overeenkomstig artikel 4, leden 1 en 3, van, en bijlage I.B bij deze richtlijn dient het Verenigd Koninkrijk er tevens voor te zorgen dat stedelijk afvalwater van agglomeraties met meer dan 15 000 inwonerequivalenten dat in opvangsystemen terecht komt uiterlijk op 31 december 2000 vóór lozing aan een secundaire behandeling of een gelijkwaardig proces wordt onderworpen, en dat lozingen van stedelijke waterzuiveringsinstallaties voldoen aan de eisen voor lozingen van stedelijke waterzuiveringsinstallaties in ontvangende wateren.

Aangezien het Verenigd Koninkrijk in Londen een gecombineerd systeem voor de opvang van stedelijk afvalwater en hemelwater exploiteert, moet dit systeem zo zijn ontworpen dat ervoor wordt gezorgd dat het opgevangen water wordt verzameld en afgevoerd met het oog op de behandeling ervan in overeenstemming met de eisen van de richtlijn. Het Verenigd Koninkrijk heeft er niet voor gezorgd dat de opvangsystemen zo zijn ontworpen en gebouwd dat daarmee alle stedelijk afvalwater wordt verzameld dat wordt geproduceerd door de agglomeraties die zij bedienen, en dat het voor behandeling wordt afgevoerd. De capaciteit van het opvangsysteem moet toereikend zijn om rekening te houden met natuurlijke weersomstandigheden en met seizoensschommelingen. Het Verenigd Koninkrijk heeft inbreuk gemaakt op de eisen van de richtlijn door niet te voorzien in toereikende opvangsystemen en zuiveringsinstallaties in Londen en in Whitburn en door toe te laten dat zeer grote hoeveelheden onbehandeld afvalwater zonder behandeling in het milieu terecht komen.

(¹) PB L 135, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 21 juni 2010 — Administración General del Estado/Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Zaak C-303/10)

(2010/C 246/37)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Administración General del Estado

Verwerende partij: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Prejudiciële vraag

Moet de zin „voor het personen- en goederenvervoer per spoor” in artikel 8, lid 2, sub c, van richtlijn 92/81/EEG (¹) van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën voor de bepaling van de vrijstelling die de lidstaten hiervoor kunnen verlenen, strikt worden uitgelegd op grond van de letterlijke tekst, of moet daaraan een ruime uitlegging worden gegeven, in die zin dat de vrijstelling ook geldt voor de brandstof die wordt gebruikt door de machines die zich over het spoorwegnet verplaatsen voor het onderhoud van de spoorweginfrastructuur?

(¹) PB L 316, blz. 12.

Beroep ingesteld op 22 juni 2010 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-304/10)

(2010/C 246/38)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Wilderspin en D. Milanowska, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/82/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de verplichting voor vervoerders om passagiersgegevens door te geven (¹), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 7 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Polen verwijzen in de kosten.